

Krak, krak, krak – hij tikt keer op keer met zijn sterke snaveltje tegen de eierschaal. Wat is het hier Krap in het ei! Hij wiebelt heen en weer en spreidt zijn vleugeltjes uit alle macht. En dan hoort hij eindelijk een harde **krak** – hij is vrij!

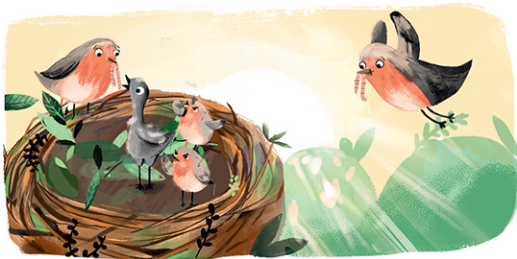
Het is nog steeds donker en stil, want hij kan
nog niet horen of zien. Maar gelukkig voelt hij
dat iemand hem zachtjes over zijn kopje aait.

Even later wordt het steeds lichter om hem heen. Hij kan zien!
Vreemde Vogel kijkt omhoog en ziet de lieve ogen van Mama Roodborst.
Ze buigt voorover en aait hem en zijn broertjes Pip en Puk over hun kleine
kopjes. Vreemde Vogel piept blij. Dit gevoel kent hij maar al te goed!

Daar komt Papa Roodborst aangevlogen. Hij brengt eten naar het nest.
De kuikens piepen en doen hun snaveltjes wijd open. Maar omdat
Vreemde Vogel het grootst is, pakt hij als eerste het eten.

'Ik heb al heel veel veertjes!' roept Pip op een dag. 'Ik ook, ik ook!'
Puk rekt zich uit en fladdert trots met zijn kleine vleugeltjes.

Vreemde Vogel kijkt naar zijn familie. Papa en mama zijn bruin en rood. Pip en Puk gaan steeds meer op hen lijken. Vreemde Vogel probeert naar zijn eigen borstveren te kijken. Daar is geen bruin of rood te zien. Alleen maar grijs en wit. Verdrietig laat hij zijn Kopje hangen.

Mama Roodborst aait Vreemde Vogel om hem te troosten.
Pip en Puk komen er meteen bij zitten. Mama Roodborst plukt
hen alle drie zachtjes aan hun bruine, rode, grijze en witte veertjes.

De dagen daarna wil Vreemde Vogel eigenlijk maar één ding: eten! Als Papa Roodborst met voer in zijn snavel op het nest landt, piept Vreemde Vogel nog harder dan Pip. En als Mama Roodborst een lekker hapje meebrengt, spert hij zijn snavel nog verder open dan Puk. En zo wordt hij steeds groter.

'Er is helemaal geen ruimte meer voor ons. Jij bent veel dikker dan wij,' mopperen zijn broertjes. 'En je pikt alle lekkere hapjes in.' Vreemde Vogel schaamt zich en doet zijn best om aan de kant te gaan. Maar dat lukt niet. Hij is veel te groot. Hij kan zich nauwelijks bewegen in het nest. Wat moet hij doen?

Hij doet zijn vleugel omhoog. Pip en Puk kruipen eronder en gaan dicht tegen hem aan liggen. Ze zijn niet meer boos, want nu hebben ze het lekker warm, ook als Papa en Mama weg zijn om voedsel te zoeken.

'Tjie, tjie, tsip, tsip!' Papa en Mama Roodborst houden van heel hard zingen. De hele dag door klinken de mooiste liedjes in het grote bos, vooral 's morgens, als de eerste zonnestralen op de boomtoppen vallen, en 's avonds, als de zon achter de grote eikenboom verdwijnt.

